

Věcně shodné připomínky k návrhu územního plánu Statutárního města Olomouce s názvem „Více zeleně pro Olomouc“

OBSAH PŘIPOMÍNEK

Zábor kvalitní zemědělské půdy

Návrh nového územního plánu počítá navzdory proklamacím s rozvojem města směrem ven, s čímž je spojen zábor kvalitní zemědělské půdy. Vzhledem k záboru kvalitní zemědělské půdy I. třídy ochrany požadujeme **zrušení záměru nové smíšené plochy výrobní východně od Hněvotína** (plochy 30/005Z, 30/003Z), **rezervy pro průmyslovou plochu (smíšená plocha výrobní) v Neředíně** (plocha 16/134N) a nové **smíšené plochy výrobní v Nemilanech** (plocha 27/110Z), včetně její **rezervy** (plocha 27/117N).

Návrh územního plánu neurčuje priority rozvoje města. Současná etapizace je ve své podstatě určena pouze existencí oblastí, jejichž zastavění je něčím (nejčastěji vybudováním silničních komunikací či protipovodňových opatření) podmíněno, neurčuje však, které oblasti jsou pro rozvoj města prioritní a které nikoli. Požadujeme proto, aby návrh nového územního plánu jasně definoval etapizaci rozvoje průmyslových a obytných zón. Jako prioritní by přitom mělo být využití současných brownfields v již zastavěných částech Olomouce jako nové průmyslové či obytné oblasti namísto záboru zemědělské půdy na okraji města. **Požadujeme, aby realizace plánované nové obytné výstavby v okrajových částech Olomouce na místě dnešní zemědělské půdy, byla podmíněna jasným vytyčením současných brownfields a jejich následným využitím. Požadujeme proto navrhované plochy obytné výstavby převést do rezerv s výše jmenovanou podmínkou.** Konkrétně se jedná o tyto plochy:

- **nová smíšená plocha obytná** (včetně rezervy pro novou bytovou zástavbu, rezervy pro plochy veřejného vybavení) v oblasti **Slavonín**, která počítá se zábořem kvalitní zemědělské půdy o bonitě 1 (I. třída ochrany): nová bytová zástavba - 28/072Z, 28/067Z, 28/018Z a 28/020Z; rezerva pro novou bytovou zástavbu: 28/129N, 28/069N, 28/131N, 28/132N, 28/134N a 28/023N; rezerva pro plochy veřejného vybavení: 28/133N, 28/135N. Zamýšlená zástavba ve Slavoníně je navíc v protikladu s proklamovanou ochranou vnějšího zeleného prstence.

- **nová smíšená plocha obytná v oblasti Povel**, která počítá se zábořem kvalitní zemědělské půdy o bonitě 1 (I. třída ochrany): konkrétně se jedná o plochy 13/086Z, 13/080Z, 13/079Z, 13/078Z, 13/084Z, 13/083Z, 13/082Z, 13/041Z, 13/064Z, 13/069Z, 13/151Z, 13/065Z, 13/045Z, 13/062Z, 13/152Z, 13/157Z, 13/058Z, 13/153Z, 13/159Z, 13/044Z) a plochu nové dopravní infrastruktury 13/155Z.

- **nová smíšená plocha obytná v oblasti Nové Sady** (zemědělské pole jižně od ulice Slavonínská, směrem k železniční trati), která počítá se zábořem kvalitní zemědělské půdy o bonitě 1 (I. třída ochrany): konkrétně se jedná o plochy 28/101P, 28/100Z, 28/122Z, 28/104Z, 28/123Z, 28/103Z, 28/111Z, 28/110Z, 28/115Z, 28/116Z, 27/104Z, 27/105Z, 27/100Z, 27/101Z.

Požadujeme, aby stejně jako u bytové zástavby bylo do rezervy s podmínkou prvotního využití brownfields přesunuto i minimálně 50 % navrhované průmyslové plochy v **Holici a Chválkovicích, kde se počítá se zábořem přes 200 ha zemědělské půdy**. V Holici rovněž požadujeme **zrušení rezervy pro umístění zařízení pro energetické využití odpadu (24/023N)**. Nově vzniklé plochy pro výrobu by měly být efektivně využity pro umístění podniků, jejichž provoz je rušivý, a tudíž nemohou být umístěny poblíž bytové zástavby, příkladem je **kovošrot ve Chválkovicích (09/165S)**. V konceptu územního plánu byla tato plocha označena jako "smíšená obytná", v návrhu je jako "smíšená výrobní". Požadujeme proto zachování původního využití plochy jako "smíšená obytná" a přesunutí kovošrotu do průmyslových zón mimo intravilán obce.

Další zábor kvalitní zemědělské půdy představuje výstavba komplikované a rozsáhlé **křižovatký na severozápadním okraji Olomouce**, která tvoří propojení R 35, tř. Míru a Topolany. Požadujeme zvážit a posoudit možnost přesunutí této mimoúrovňové křižovatký níž - na silnici mezi Neředínem a Topolany.

Redukce městské zeleně

Návrh územního plánu je ve zřejmém rozporu s požadavky na rozvoj území, které stanovuje územní plán v úvodních kapitolách výroku - 3.3.2 b) "chránit a rozvíjet rekreačně-přírodní prstenec mezi kompaktním městem a rychlostní komunikací R35, který na pravém břehu řeky Moravy obchází kompaktní město," a s opakovanými proklamacemi zpracovatelů územního plánu o ochraně stávající městské zeleně.

Požadujeme, aby byl zachován současný **lesopark na Tabulovém vrchu**, který je současným návrhem územního plánu redukován plánovanou bytovou zástavbou (15/057Z, 15/059Z, 15/062Z, 15/063Z, 15/158Z, 15/159Z, 15/079Z, 15/078Z, 15/085Z, 15/086Z, 15/156Z, 15/087Z) a rezervou pro plánovanou bytovou výstavbu (15/139N (UR 22), 15/137N, 15/083N (UR 20), 15/136S). Požadujeme rovněž zrušení plánu výstavby městského doplňkového subcentra na ploše 15/133P, které počítá s maximální výškou budov 13/17 m, a rovněž zrušení zástavby na sousedních plochách 15/082P a 15/138S s maximální výškou 11/11 m.

Dále požadujeme zachování stávající **klidové zóny zeleně podél řeky Moravy jižně od ulice Velkomoravská**. Oblast na obou březích řeky je využívána obyvateli nedalekých sídlišť jako rekreační zóna, proto požadujeme zachování stávajícího charakteru této oblasti a zachování stávající zahrádkářské kolonie, a tudíž **zrušení plánované smíšené plochy obytné na ploše 13/068S** s maximální výškou zástavby 13/17 m a na protějším břehu řeky zrušení plánované smíšené plochy obytné 12/054Z a záměru výstavby komunikace DS-19 (tedy ponechání stávající komunikace U Rybářských stavů).

Prostřednictvím regulačního plánu požadujeme **ochranu stávající zeleně v ulici Norská (16/105S a 16/102S)**, která funguje jako rekreační oblast a park pro obyvatele z širokého okolí. V návrhu územního plánu je tato oblast označena za plochy smíšené obytné bez uvedení

minimálního podílu zeleně. Požadujeme proto, aby návrh územního plánu v tabulce ploch obsahoval údaj o minimálním procentu zeleně, který by odpovídal současnému stavu.

V prostoru bývalé **lesní školky v Lošově na ploše 23/081P** požadujeme nastavení nižší výškové regulace (5/7 m), která by umožnila proklamované zachování krajinného rázu, významných krajinných prvků atd. (kapitola 4.10.23 výroku návrhu ÚP).

Zábor lesní půdy

Požadujeme zrušení záměru **výstavby parkovacího domu na Svatém Kopečku a obslužné komunikace** (především DS-28). Tyto dva související záměry znamenají zbytečný zábor lesní půdy a zvýšení již tak vysokého zatížení obce automobilovým provozem. Požadujeme variantní posouzení různých variant - např. větší podporu MHD (viz odůvodnění).

Dále požadujeme v Lošově zrušení **propojení ulice Koperníkova s hvězdárnou** ve stopě plochy 23/050Z a **propojení ulice Lenhartova s hvězdárnou** ve stopě plochy 23/052Z.

Doprava

Návrh územního plánu počítá se změnou a prodloužením tramvajové trasy vedoucí na Novou ulici. Požadujeme posouzení trasy přes areál Fakultní nemocnice Olomouc, čímž by se stal dostupnější.

Využívání územních studií jako územně plánovacích podkladů

Požadujeme, aby namísto plánovaných územních studií byly jako podrobnějších územně plánovací podklady využívány regulační plány. Dále požadujeme, aby regulační plány vznikly pro všechny městské čtvrti, kde je plánovaná masivnější výstavba (Sv. Kopeček, Radíkov, Lošov, Droždín, Týneček, Chomoutov, Topolany, Nedvězí, Slavonín, Řepčín, Povel), čímž by se zabránilo vzniku tzv. sídelní kaše v těchto oblastech.

ODŮVODNĚNÍ PŘIPOMÍNEK

Zábor kvalitní zemědělské půdy

Návrh nového územního plánu počítá navzdory proklamacím s rozvojem města směrem ven, s čímž je spojen zábor kvalitní zemědělské půdy. Ve Výroku v kapitole 3. 2. 1. a) je doslova uvedeno, že územní plán má "vytvořit kompaktní město soustředěním rozvoje směrem dovnitř města prostřednictvím využití proluk a tzv. brownfields, s postupným zastavováním území směrem zevnitř ven," dále v části 3. 2. 2. e) stojí, že územní plán má "rozvíjet zemědělskou krajinu jako polyfunkční pestré smíšené nezastavěné území".

Požadujeme proto, aby návrh nového územního plánu dodržoval tyto požadavky a primárně skutečně využíval stávající proluky a brownfields. Takto směřovaný rozvoj města by zachovával v maximální možné míře stávající zemědělské půdy a neměnil jejich využití pro bytovou či průmyslovou zástavbu.

Návrh územního plánu počítá s nárůstem plochy pro bydlení o 30 % v porovnání se stávajícím stavem, a to většinou na úkor kvalitní zemědělské půdy. Takovýto nárůst považujeme vzhledem k dosavadnímu vývoji počtu obyvatel Olomouce a k prognózám za neopodstatněný. Podle údajů České statistického úřadu klesl počet obyvatel města mezi lety 1990 a 2011 o 7870 lidí. Ani do budoucna demografické studie EU nepředpokládají dramatický růst počtu obyvatel ve městech jako je Olomouc. Město by tedy mělo spíše než na množství nových bytů dbát na jejich urbanistickou a stavební kvalitu (včetně občanské vybavenosti v těchto lokalitách, dostatečného množství zeleně a rekreačních ploch). Proto požadujeme, aby realizace každé nové bytové zástavby byla podmíněna zpracováním regulačního plánu upravující vzhled a využití konkrétní lokality, čímž se zabrání vzniku sídelní kaše.

Zábor kvalitní zemědělské půdy vidíme jako nejkrajnější řešení, kterého je nutno se pokud možno vyvarovat. Z dlouhodobého hlediska se může světový trend zásobování potravinami snadno zvrátit a potraviny vypěstované v blízkosti města (nebo i ve městě) mohou být velkou výhodou. Ceny energií a pohonných hmot se totiž budou v dlouhodobém měřítku nadále zvyšovat, a to rapidně.

Negativní pohled na panelová sídliště, jejichž omezenou životností je zvýšení plochy pro bytovou zástavbu argumentováno, je založen spíše na reminiscencích na minulý politický režim a nemá hlubší logický základ. V současnosti jsou panelové domy masově zateplovány a rekonstruovány, jejich životnost se dramaticky zvyšuje, směr k trvalé udržitelnosti je nastolen. Ačkoli je pozitivní, že je možné bydlet i v novostavbách v bytech s většími dispozicemi, představa, že masy obyvatel panelových domů je jednoduše opustí a přestěhují se částečně do novostaveb, je nereálná. Nové bytové domy na rozdíl od panelových domů nejsou často plně obydlené a jejich údržba je tudíž pro obyvatele ekonomicky náročná. Město by se především v zájmu své budoucnosti mělo vyvarovat vzniku „města duchů“. Takovéto lokality jsou vždy zdrojem sociálního napětí a nespokojenosti ve společnosti. Situace ve stavebním sektoru ve Španělsku a v jiných západních zemích by nám měla být výstrahou a ne plánem k napodobení.

Průmyslové plochy se mají rozrůst dokonce o 56 %, také v tomto případě považujeme vzhledem k současné ekonomické situaci a ekonomickým prognózám takovýto předpokládaný nárůst za neadekvátní. Zábor zemědělské půdy pro tyto účely je nelogický i vzhledem k tomu, že uvnitř města je asi 100 ha brownfields, které v současné době nemají své využití. Masivní rozvoj výrobních a skladovacích prostor, který návrh územního plánu předpokládá, navíc neodpovídá tvrzením uvedeným v Odůvodnění územního plánu. Na str. 45 je uvedeno, že „silnou stránkou je stabilní počet obyvatel a vzhledem k existenci univerzity vysoká úroveň jeho vzdělání v humanitních a přírodovědných oborech. Univerzitní výzkumná centra pro aplikaci přírodních věd a medicíny vytvářejí dobré podmínky pro další rozvoj vědy a výzkumu a pro rozvoj znalostní

ekonomiky.” Mezi požadavky na rozvoj území obce stojí: “Olomouc má být rozvíjena jako centrum s vysokou vzdělaností, poskytující svým obyvatelům i návštěvníkům vysoké standardy kvality života ve všech aspektech” (Odůvodnění územního plánu str. 43). Mají-li se vzdělaní lidé v Olomouci udržet, potřebují dostatek pracovních příležitostí. Vysoký nárůst ploch výrobních a skladovacích však znamená zvýšenou poptávku po levné pracovní síle, nikoliv po vzdělaných lidech.

Problémem je nekritická víra, že právě nové výrobní plochy jsou prostředkem ekonomického rozvoje města. Jak ukazují evropské analýzy (např. studie ESPON), životní prostředí v ČR je devastováno se stejnou „úspěšností“ jako v jádru Evropské unie (především v západní Evropě), ovšem skutečné ekonomické výkonnosti západní Evropy a jejímu životnímu standardu se příliš nepřibližujeme.

Vzhledem k současné ekonomické situaci nelze očekávat expanzi jednotlivých firem, které se předimenzovaných ploch pro výrobu spíše zbavují nebo je pronajímají. Je ovšem nutné zdůraznit, že v době vrcholného ekonomického růstu v půli roku 2008 byl pracovní trh v Olomouci v podstatě nasycen: více než 1/3 uchazečů byla starších než 50 let a téměř pětina se zdravotním postižením. Ve stejné době byla dlouhodobě neobsazená místa různých skladníků a řidičů v logistických centrech, což svědčí o skutečnosti, že budování nových výrobních zón nepřináší příliš atraktivní pracovní místa, protože se jedná vesměs o špatně placené práce na směny. V některých profesích (jedná se zejména o strojírenské profese různých stupňů vzdělání) nebyla volná místa obsazena z důvodu naprostého nedostatku uchazečů s vhodným vzděláním. Ukázalo se, že vzájemná konkurence strojírenských firem vede ke zvýšení mezd pouze u několika málo vybraných profesí a v ostatních případech firmy řeší nedostatek vhodných pracovníků spíše nábořem cizinců. Z analýzy úřadu práce v Olomouci také vyplynulo, že v době vrcholného ekonomického růstu byl nejvyšší zájem uchazečů o práci v sektoru služeb - v administrativě a ekonomické oblasti – mezi uchazeči tvořili lidé se středoškolským vzděláním s praxí v administrativě významný podíl. Žádoucí by byla také širší paleta pracovních příležitostí pro vysokoškoláky – ať už pro ekonomy, tak i pro absolventy Univerzity Palackého (zejména z přírodovědecké a filozofické fakulty) a samozřejmě místa v různých profesích, která by akceptovala různá zdravotní omezení, která vykazuje značný podíl uchazečů. Pouze minimum z těchto pracovních příležitostí by patrně přinesl „vědecko-technologický park“, protože Univerzita Palackého veskrze nevychovává absolventy, kteří by mohli najít uplatnění v aplikovaném výzkumu nebo vysoce specializované „lehké“ výrobě. Lze tedy shrnout, že eventuálně nově vzniklá pracovní místa v plochách pro výrobu by byla obsazena uchazeči z jiných regionů nebo dokonce cizinci, což by mohlo být spojeno s masivním přílivem cizinců s doprovodnými negativními dopady. Co se týče zaměstnanosti ještě v obecnější rovině – nové skladovací haly a montovny dokážou pomoci maximálně krátkodobě v době ekonomického růstu, ale z dlouhodobého hlediska zvyšují závislost na velkých korporacích a jsou zdrojem nestability zaměstnanosti.

Za značně problematickou vidíme realizaci **průmyslové plochy v Neředíně**, a to hned ze tří dalších důvodů: Jednak by realizace ploch pro výrobu byla porušením více než 100leté tradice

umísťování výrobních ploch na východě města, a jednak plocha v Neředíně není vůbec dořešená z hlediska infrastruktury – případné vedení dopravy po třídě Míru považujeme za velmi nešťastné (již dnes se jedná o frekventovanou trať, navíc s v bezprostřední blízkosti bydlení a klidové zóny hřbitova). Třetí důvod spočívá v narušení krajinného rázu poblíž fortu č. XV.

Budování všech nových průmyslových zón a ploch pro bydlení je navíc v rozporu se zadáním územního plánu Olomouce: *„Při vymezení nových zastavitelných ploch bude respektována potřeba stabilizace dlouhodobého územního rozvoje města. Nové zastavitelné plochy budou vymežovány pouze v předpokládaných směrech dlouhodobého vývoje a s ohledem na prokazatelné potřeby rozvoje obce a míru využití zastavěného území, dále s ohledem na účelné využití a prostorové uspořádání území a na hospodárné využívání veřejné infrastruktury. V souladu se zásadami stanovenými ZÚR OK budou k záboru zemědělského půdního fondu navrhovány pouze nezbytně nutné plochy, přitom budou upřednostňovány návrhy na půdách horší kvality.“* (s. 22). Je zřejmé, že žádná z předchozích podmínek nebyla v případě kritizovaných ploch především v rámci vnějšího zeleného půlkruhu naplněna.

ad Požadavek na zrušení rezervy pro umístění zařízení pro energetické využití odpadu na ploše 24/023N: V odůvodnění se uvádí, že plocha pro jeho umístění je vymezena jako územní rezerva z důvodu nereálnosti takové investice v nejbližších letech, protože krajský úřad podporuje vznik tohoto zařízení v Přerově. Na straně 325 Odůvodnění je však uvedeno: *“Potřebnost tohoto zařízení vyplývá především ze Studie energetického využití odpadu v podmínkách statutárního města Olomouce. Olomoucký kraj v současné době podniká kroky k realizaci podobného zařízení krajského významu v Přerově, v budoucnu ale možná bude vhodné zřídit samostatné zařízení pro město Olomouc a jeho okolí.”* Vzhledem k počtu obyvatel Olomouce a okolí, prognóze jeho vývoje, výšce investice do stavby a náročnosti jejího provozu považujeme záměr vybudovat v Olomouci zařízení pro energetické využití odpadu, když výstavba podobné zařízení je plánována pouze 25 kilometrů od města, za absurdní. Zatímco v Německu či Rakousku funguje systém třídění odpadů tak, že na skládky a do spaloven se dostává cca 180 kg odpadů za osobu ročně, ve Vlámku to je dokonce pouze 150 kg, Olomoucký kraj posílá na skládky a do spaloven asi dvojnásobek. Studie proveditelnosti, kterou nechal vypracovat Olomoucký kraj, navíc počítá s dalším nárůstem odpadu. Úspěšným sousedům se však časem chtě nechtě budeme muset vyrovnat. Olomoucký kraj s 600 tisíci obyvateli pak vyprodukuje 90 tisíc tun odpadů. Plánovaná spalovna v Přerově je již nyní navržena přehnaně naddimenzovaně na 200 tisíc tun odpadů, otázkou tedy je, co všechno se tam bude pálit a odkud. Návrh územního plánu města Olomouc k naddimenzované přerovské spalovně navíc přidává rezervu pro budoucí vybudování spalovny v Olomouci. Z důvodů velmi nákladných systémů čištění spalin se i po započtení dotací na výstavbu nevyplatí stavět kapacitně menší zařízení než na 100 tisíc tun odpadu ročně. K čemu budou v Olomouckém kraji spalovny s celkovou kapacitou min. 300 tisíc tun? Tato zařízení by stačila pro spálení nerecyklovatelných odpadů pro 2 milióny obyvatel. Kdy bude mít Olomoucký kraj tolik obyvatel a jak dlouho bude tedy tato plocha pro spalovnu rezervovaná? K čemu potřebuje Olomouc se 100 tisíci obyvateli, která vytvoří cca 20 000 tun odpadů, rezervu na spalovnu s kapacitou 100 tisíc tun?

ad Požadavek na posouzení možnosti přesunutí křižovatky na severozápadním okraji

Olomouce: Křížení navržené v návrhu územního plánu zabírá velké množství kvalitní zemědělské půdy s bonitou č. 1, jejím posunutím níž na silnici mezi Neředínem a Topolany by se zábor půdy výrazně snížil.

Redukce městské zeleně

Vnější zelený půlkruh je v územním plánu pouhou proklamací, ve skutečnosti dojde k faktické redukci zeleně v okrajových městských částech, nejvýrazněji na tzv. západním zeleném horizontu, pokrývající hřeben táhlé vyvýšeniny. Dle platného územního plánu měl propojit zeleň neředínské pevnůstky až se Slavonínem a vytvořit tak biokoridor, který by zároveň tvořil bariéru mezi zástavbou a západní tangentou, uvedená lokalita je rovněž rekreačně významným prvkem s unikátními dalekými výhledy na všechny světové strany. Zástavba kolem ulice Okružní je navíc nelogická vzhledem k blízkosti letiště. Zákonem stanovené limity využití území určují právě ulici Okružní za hraniční, nově navrhovaná výstavba je již za touto hranicí směrem k letišti.

Zastavění ploch podél obou břehů řeky Moravy jižně od ulice Velkomoravská, včetně propojení ulic U Dětského domova a Přichystalovy opět znamená úbytek rekreačních ploch se zelení ve městě. Až k pravému břehu řeky je navíc povolena zástavba o výšce 13/17 m. Plocha 13/068S je navíc chybně označena za stabilizovanou, ve skutečnosti je však značná část území podél řeky nezastavěna. Tato plánovaná vysoká obytná zástavba je navíc v rozporu s požadavky, které si návrh územního plánu klade v úvodních kapitolách - 3.2.4. a) "rozvíjet nábřeží ve smyslu zapojení řeky do města, její přístupnosti a vytvoření podmínek pro tzv. kamenná a rekreační nábřeží".

Územní plán by měl zajistit **zachování a ochranu městské zeleně a rekreačních ploch v takových lokalitách, jako je bytová zástavba v ulici Norská**. Zdejší park a zelená prostranství mezi domy jsou místními obyvateli hojně využívány k rekreaci, proto by jakékoli úpravy v této oblasti měly být výsledkem veřejné diskuse při zpracování regulačního plánu. Obecně by veřejnost měla mít možnost vyjadřovat se k úpravám v takovýchto oblastech, proto považujeme za velmi nevhodné využívat jako podrobnější územně plánovací podklady územní studie, které vylučují veřejnost z procesu utváření veřejných prostranství.

Navrhovaná výšková regulace staveb v oblasti bývalé lesní školky v Lošově (11/11 m) může znamenat poškození krajinného rázu a změnu významných prvků v krajině. Proto požadujeme tuto výškovou regulaci snížit.

Zábor lesní půdy

Problematickým a zbytečným záměrem je budování parkoviště místo lesa na Svatém Kopečku u ZOO na Svatém Kopečku. Území ve stávající podobě slouží jako příměstský rekreační les a také slouží k volnému průchodu mezi zastavěnou částí Svatého Kopečka a dalšími částmi příměstského rekreačního lesa. Výstavbou nové komunikace dojde nejen k úplnému

znehodnocení rekreační funkce území bezprostředně dotčeného stavbami, ale také k vytvoření zbytečné bariéry v tomto dosud volně průchodném přírodním území. Kromě toho povede tvorba nových parkovacích kapacit přímo u vstupu do areálu ZOO k nepřípustnému zvýšení intenzity individuální automobilové dopravy a tím hlukové zátěže a imisí v intravilánu Sv. Kopečka v dobách návštěvnických špiček. Rozumným a ohleduplným řešením je územní rezervování záchytných ploch pro statickou dopravu ideálně ještě před vjezdem do stávajícího intravilánu Sv. Kopečka při začátku navržené nové komunikace DS-27. Taková lokalizace je také vyvážená s ohledem na funkci záchytného parkoviště pro celé území Sv. Kopečka, protože umožňuje dobrou docházkovou vzdálenost také k bazilice a vyváženějším způsobem tak podporuje rekreační funkci, cestovní ruch a navazující podnikatelské aktivity v celém území Sv. Kopečka, nikoli pouze jednostranně pro areál ZOO. Při takovémto řešení pak může celé území Sv. Kopečka sloužit jako quasi pěší zóna a zlepší se tak zejména v dobách návštěvnických špiček jeho důležitá rekreační funkce pro město Olomouc, jak proklamuje i návrh územního plánu. Při vstupu do areálu ZOO je možné zachovat pro mimo sezónu stávající parkoviště, které by mělo mít vyhrazen dostatečný počet parkovacích míst pro hendikepované.

Nápory automobilů, které jsou extrémní jen o několika víkendech v roce lze řešit také dalšími způsoby:

- využitím sousední louky jako doposud, pouze upravit nájezd (například zpevněním zatravněvacími dlaždicemi), využitím odstavných ploch po straně silnice směrem na Radíkov (rozšíření stávajících ploch, kde z důvodu vedení plynovodu stejně nemůže růst les)
- využití dalších záchytných parkovišť v Samotiškách, u hlavního nádraží a podporou MHD
- výstavbou vícepatrového parkovacího domu pouze na rozloze dnešního parkoviště.

Tato řešení by měla být hodnocena variantně v rámci posuzování vlivů na životní prostředí.

ad Požadujeme na zrušení **propojení ulice Koperníkova s hvězdárnou a ulice Lenhartova s hvězdárnou**. Navrhovaná propojení vedou ve stopě dnešní lesní cesty a nacházejí se na území přírodního parku. Vzhledem k tomu, že propojují jmenované ulice skutečně jen s hvězdárnou, a tudíž nebudou dostatečně využity, považujeme jejich výstavbu za zbytečný zásah do krajiny.

Doprava

Navrhovaná tramvajová trasa na Novou ulici vede kolem Fakultní nemocnice. Areál nemocnice, který ročně navštíví více než 800 tisíc pacientů, v průměru tedy více než 2 tisíce pacientů denně, je přitom rozlehlý - má téměř 30 ha. Jeho dostupnost MHD dnes není dostatečně řešena. Okružní linka autobusu č. 42 jezdí v intervalu větším než 20 min. Tramvajová trať vedoucí přes areál FN by její dostupnost výrazně zvýšil.

Nadměrné využívání územních studií jako podrobnější územně plánovací dokumentace

Požadujeme, aby veřejnost měla v maximální možné míře možnost účastnit se plánovacích a

rozhodovacích procesů a řízení o využívání a vzhledu veřejných prostranství. Předkládaný návrh územního plánu předpokládá využití územních studií jako podrobnějších územně plánovacích podkladů pro stanovení konkrétního využití území výrazně častěji než regulačních plánů. Vzhledem k faktu, že pořizování územní studie není projednáváno za účasti veřejnosti, je veřejnost v těchto případech již předem vyloučena z procesu utváření veřejného prostranství, což považujeme za nepřípustné. Regulační plány považujeme za vhodný nástroj pro ochranu zeleně na plochách menší rozlohy - například mezi obytnými domy.

Rekreační funkce zeleně je v konceptu územního plánu silně podceněna, přestože její podíl je zásadním ukazatelem kvality životního prostředí ve městech. Deklarované „polyfunkční“ využití jednotlivých lokalit je poměrně vágní, protože v jednotlivých lokalitách často není stanoveno závazné % zeleně. Příkladem může být zmiňovaná ulice Norská, která je v návrhu územního plánu jako plocha obytná bez jakéhokoli určení závazného % zeleně. V této ulici je však v současnosti značné množství zeleně, jejíž ochrana by měla být pro město prioritou. Regulační plán považujeme za ideální nástroj specifikující podrobnější využití území, který by byl schopen zajistit dostatečnou ochranu zeleně.